

holdsret under forudsætning, at den pågældende råder over tilstrækkelige midler til at undgå at falde værtsmedlemsstatens sociale system til byrde. Personer, der opholder sig i Danmark på grundlag af en opholdsret efter ovennævnte direktiver, får ikke ret til vedvarende hjælp til forsørgelse.

En person, der har opholdsret efter et af ovennævnte direktiver, og som har behov for vedvarende hjælp til forsørgelse, kan ikke hjemsendes efter denne lov, hvis den pågældende har boet lovligt her i landet med henblik på varigt ophold i mere end 3 år. Dette følger af stk. 4, 2. pkt. Kommunen bør i sådanne tilfælde rette henvendelse til udlændingemyndighederne for at få afklaret, om det har konsekvenser for opholdstilladelsen, at den pågældende modtager vedvarende hjælp til forsørgelse efter denne lov.

I *stk. 3* præciseres i overensstemmelse med langvarig praksis, at hjælp til forsørgelse anses for vedvarende, når den har varet eller må påregnes at ville vare i 1 år eller derover.

Stk. 4 viderefører reglen i bistandslovens § 4. Det vil sige, at kommunen som hidtil kan yde vedvarende hjælp til udlændinge, der er omfattet af udlændingelovens §§ 7 og 8 (flygtninge). Hvis en udlænding, der ikke er omfattet af stk. 2, nr. 2 eller 3, dvs. ikke er EU/EØS-borger eller omfattet af aftaler med andre stater eller organisationer, får behov for vedvarende hjælp, afgør Den Sociale Sikringsstyrelse (efter indberetning fra kommunen), om udlændingen skal hjemsendes. Som noget nyt foreslås, at kompetencen til at træffe afgørelser i disse sager overføres fra socialministeren til Den Sociale Sikringsstyrelse. Samtidig indføres en adgang til at klage over Sikringsstyrelsens afgørelse til Den Sociale Ankestyrelse, jf. § 64 i forslag til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I disse tilfælde skal udlændingens opholdskommune sende en indberetning til Sikringsstyrelsen med angivelse af de oplysninger, der er nødvendige for at træffe beslutning om, hvorvidt udlændingen skal hjemsendes. Der kan ikke træffes afgørelse om at hjemsende en udlænding efter dette lovforslag, hvis udlændingen lovligt har boet her i landet med henblik på varigt ophold i mere end de sidste 3 år.

I *stk. 5* nævnes eksempler på de hensyn, der lægges vægt på ved afgørelser efter stk. 4. Det svarer til Socialministeriets praksis, sådan som den er beskrevet i Socialministeriets vejledning nr. 137 af 31. juli 1992 om indberetninger i henhold til bistandslovens § 4, når der ydes hjælp til udlændinge.

Hvis det efter dette lovforslag besluttes at hjemsende udlændingen, bortfalder udlændingens opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 18, stk. 1. Bortfaldet sker automatisk, dvs. uden at udlændin-

gemyndighederne træffer beslutning om det. Da udlændingens opholdsret er bortfaldet, påhviler det udlændingen at udrejse straks, jf. udlændingelovens § 30, stk. 1. Hvis udlændingen ikke frivilligt udrejser, drager politiet omsorg for udrejsen, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2. Sikringsstyrelsen orienterer såvel Udlændingestyrelsen som politiet om afgørelsen om hjemsendelse.

Hvis det besluttes ikke at hjemsende udlændingen, fortsætter kommunen med at udbetale hjælp til forsørgelse, forudsat at udlændingen stadig opfylder de almindelige betingelser for at modtage hjælp.

Til § 4

§ 4 om aftaler med andre stater og internationale organisationer er identisk med bistandslovens § 3, stk. 1, bortset fra at »dansk indfødsret« af redaktionelle grunde er erstattet med »dansk statsborger«.

Til § 5

Reglen i *stk. 1* svarer til den hidtidige praksis efter bistandslovens § 1, hvorefter kommunen ikke kan yde hjælp til personer, som opholder sig i udlandet, fordi hjælpen er bestemt til at opfylde behov her i landet. Grønland og Færøerne er som hidtil ikke omfattet af lovforslaget, jf. forslaget § 115, og det betyder, at Grønland og Færøerne er dækket af begrebet »udlandet«.

Folketingets Ombudsmand har i forbindelse med en konkret sag anført, at der efter Ombudsmandens opfattelse ikke blot ved en henvisning til bistandslovens § 1 kan gives afslag på fx hjælp efter bistandslovens § 46 b, stk. 1, til udøvelse af samvær med et barn i udlandet. Ombudsmanden finder det mere nærliggende, når bistandslovens § 1 ses i sammenhæng med de øvrige bestemmelser i kapitel 1, at forstå bestemmelsen om ophold som en forudsætning om, at ansøgeren »opholder sig her i landet« på det tidspunkt, hvor behovet for hjælp opstår, og ansøgning herom indgives til de sociale myndigheder. Om hjælpen eventuelt skal bruges i forbindelse med et kortere ophold i udlandet, er efter Ombudsmandens opfattelse uden betydning for forståelsen af bestemmelsen.

På denne baggrund foreslås det at tydeliggøre betingelserne om ophold her i landet og betingelserne for, hvornår modtageren kan bevare hjælpen under ophold i udlandet.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunen i særlige tilfælde kan tillade, at hjælpen bevares under kortvarige ophold i udlandet. Det er således en betingelse for at modtage hjælpen i udlandet, at modtageren opfylder betingelserne for at få hjælp inden udrejsen, og at